

Arrest

nr. 255 191 van 28 mei 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. HAUWEN
Rue de Chaudfontaine 11
4020 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 26 januari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. HAUWEN, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 29 oktober 2018, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 19 maart 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden afgenomen op 31 mei 2016 in Zweden (Eurodac).

Op 5 april 2019 nam de dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat verzoeker minimum 21,3 jaar oud is.

Op 13 september 2019 werd de beslissing genomen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, omdat Zweden verantwoordelijk is voor het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming.

Op 13 maart 2020 werd het dossier overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor een beslissing over het verzoek om internationale bescherming.

1.2. Op 22 december 2020 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 22 december 2020 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 19/03/2019
Overdracht CGVS: 13/03/2020*

Uw persoonlijk onderhoud in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming vond plaats op 24 juli 2020 van 9u08 tot 12u40. Tijdens uw persoonlijk onderhoud werd u bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Charlotte Hauwen, was gedurende de volledige duur van uw persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Somalisch staatsburger en bent u geboren in de stad Mogadishu, waar u steeds hebt gewoond tot uw vertrek uit Somalië. U behoort tot de Hawiye clan (subclan Habar Gidir) en u bent moslim. U ging naar school tot de achtste graad van de lagere school en was steeds student in Somalië. Uw moeder stierf toen u drie maanden oud was en drie jaar later hertrouwde uw vader. Uw vader, B. A. G., is politieagent sinds de regering van president Siad Barre en oefende bij uw vertrek uit Somalië de functie van generaal uit. In het midden van de tweede maand van 2015 werd u door uw oom A. A. gecontacteerd, die een lid van Al Shabaab was. Hij zei u dat uw vader met ongelovigen samenwerkt en dat u weg moest gaan van hem. U weigerde dit. In het begin van de derde maand van 2015 werd u gebeld door een onbekende man. Hij zei dat u met hen moest meewerken en dat u zou vermoord worden indien u dit niet zou doen. U weigerde en hing de telefoon op. U vertelde dit aan uw vader. Uw vader zei dat u niet naar school moest gaan voor anderhalve week. Na deze periode vroeg uw vader u om terug naar school te gaan en hij zei dat u weg moest blijven van gebieden waar soldaten zijn. De wegen waren gesloten op de dag dat u voor de eerste keer terug naar school ging, op 14 maart 2015, en u ging te voet naar school. Op het einde van de schooldag kocht u ijs en snoep aan de schoolpoort. Toen u naar huis vertrok was er een explosie. U raakte bewusteloos. Toen u wakker werd in het ziekenhuis zag u dat u een beenwonde had en u werd de volgende dag geopereerd. Nadien kreeg uw vader een bericht waarin stond dat hij de kinderen van de islam had opgesloten en nu ook de pijn moest voelen. U bleef anderhalve maand in het ziekenhuis. Uw vader regelde een visum voor Kenia en u verliet Somalië op 15 mei 2015. U verbleef zeven maanden in Kenia en reisde vervolgens via Zuid-Soedan en Soedan naar Libië, waar u vier maanden verbleef. U reisde vervolgens naar Italië, waar u in april 2016 aankwam. In Italië reisde u met het vliegtuig naar Zweden, waar u in mei 2016 aankwam. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 31 mei 2016 en u kreeg een negatieve beslissing in oktober 2018. U reisde in november 2018 verder naar België, waar u diezelfde maand aankwam. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 19 maart 2019.

Ter staving van uw verzoek legt u een geboortecertificaat, een bevestiging van uw identiteit door het gemeentebestuur van Mogadishu, een aanvraag voor een radiografisch onderzoek, een uitnodiging voor een medisch onderzoek van het Centre Hospitalier Régional de la Citadelle SCCRL, een medisch attest volgend op dit radiografisch onderzoek van het Centre Hospitalier Régional de la Citadelle SCCRL, een document met links naar internetartikels over uw vader, een medisch attest opgesteld door Dr. Sophie Joris, een kopie van de badge van uw vader, een brief van uw vader waarin uw identiteit bevestigd wordt, een brief van de Somalische ambassade in Brussel waarin uw identiteit en asielrelaas bevestigd worden en opmerkingen bij de notities van uw persoonlijk onderhoud met een verwijzing naar een Facebookpost ter staving van gericht geweld tegen familieleden van overheidspersoneel door Al Shabaab in Somalië, neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend omdat de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet geloofwaardig zijn.

Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen wat betreft uw persoonlijke problemen met Al Shabaab, waardoor u Somalië zou hebben verlaten.

Vooreerst dient opgemerkt dat er vragen rijzen met betrekking tot uw identiteit. Zo werd vastgesteld dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in Zweden verklaarde te zijn geboren op 14 april 2001. U verklaarde dat u nooit in het bezit bent geweest van Somalische identiteitsdocumenten, omdat dit in Somalië niet bestaat (Asielonderzoek, p. 4/18). Naar aanleiding van een medisch onderzoek stelden de Zweedse autoriteiten vast dat er aan de door u voorgehouden leeftijd geen geloof kon worden gehecht en beschouwden u als meerderjarig (Asielonderzoek, p. 5/18). In het kader van uw huidig verzoek om internationale bescherming verklaart u te zijn geboren op 31 mei 2001 en legt u een geboortecertificaat neer ter staving van uw geboortedatum, dat u al in uw bezit had voor uw vertrek uit Somalië (Verklaring DVZ, vraag 4 en CGVS, p. 5). Op basis van een medisch onderzoek, dat op 1 april 2019 door het Universitair Ziekenhuis St.-Rafaël (KU Leuven), Faculteit Geneeskunde, Departement Tandheelkunde werd uitgevoerd, werd echter vastgesteld dat u minimaal 21,3 jaar oud was op het moment van uw onderzoek. Geconfronteerd met deze vaststelling, verklaart u dat die leeftijd is vastgesteld door een computeranalist en dat u uw leeftijd kunt bewijzen met behulp van uw geboortecertificaat (CGVS, p. 5). Geconfronteerd met uw verklaringen in Zweden met betrekking tot uw identiteitsdocumenten, ontkent u dit te hebben verklaard en stelt u dat u hen louter zei dat u geen bewijs van uw identiteit had (CGVS, p. 11). U gevraagd waarom u de Zweedse autoriteiten niet op de hoogte bracht van het bestaan van uw geboortecertificaat, verklaart u dat u het belang van de waarheid niet wist (CGVS, p. 11). Dat u zich ten onrechte als minderjarige voordoet en tegenstrijdige verklaringen aflegt wat betreft uw leeftijd, doet reeds ernstig twijfelen aan de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.

U legt verder verschillende verklaringen af over uw clan en uw familiesamenstelling voor de Zweedse en Belgische autoriteiten. Waar u in Zweden aangaf dat u tot de Sheikhal, subclan Loobage, behoorde (Asielonderzoek, p. 10/18), verklaarde u in het kader van uw huidig verzoek dat u tot de Hawiye clan, subclan Habar Gidir behoort (Verklaring DVZ, vraag 5d en CGVS, p. 5). Geconfronteerd met deze vaststelling, verklaart u dat u werd aangeraden om een andere clan op te geven (CGVS, p. 10). In het kader van uw verzoek om internationale bescherming in Zweden verklaarde u dat u in Somalië bij uw moeder en uw stiefvader woonde (Asielonderzoek, p. 6/18). U verklaarde dat uw biologische vader vrachtwagenchauffeur is en dat u hem slechts een paar keer hebt ontmoet. U weet niet waar hij woont (Asielonderzoek, p. 6/18, p. 7/18). U bent het enige kind van uw moeder en uw stiefvader heeft negen kinderen uit een vorig huwelijk (Asielonderzoek, p. 6/18). Uw moeder is in 2015 overleden (Asielonderzoek, p. 7/18). Tijdens uw onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het CGVS verklaarde u echter dat uw moeder overleed toen u drie maanden oud was (Verklaring DVZ, vraag 13, CGVS, p. 16). U verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u met uw vader, uw twee halfbroers en uw vier halfzussen en uw stiefmoeder samen woonde in Somalië (CGVS, p. 5 en p. 6). Wanneer u op het CGVS gevraagd wordt naar uw verklaringen met betrekking tot uw familie in Zweden, verklaart u initieel dat u niets anders zei en dat u hen hun namen zei (CGVS, p. 10). Pas wanneer u verschillende keren hiernaar gevraagd wordt, verklaart u dat u volledig andere verklaringen in Zweden hebt afgelegd, omdat u jong was en het advies van andere mensen aannam (CGVS, p. 10).

Voorts zijn uw verklaringen wat betreft uw asielrelaas in het kader van uw huidig verzoek grondig verschillend van de verklaringen die voor de Zweedse autoriteiten aflegde. Tijdens uw persoonlijk onderhoud voor de Zweedse autoriteiten verklaarde u dat uw moeder in een café naast een politiebureau werkte. Dit café had veel gasten die politieagenten waren. U werkte ook in dat café. Op een gegeven moment in 2015, toen u aan het werk was in het café, kwamen gewapende mannen – leden van Al Shabaab naar het café en openden zij het vuur richting de gasten in het café. Uw moeder stierf aan haar verwondingen en u raakte hierbij gewond aan uw been. Dankzij uw stiefvader, die politieagent is, kon u in een ziekenhuis blijven waar u behandeld werd door dokters voor AMISOM. Uw biologische vader en uw stiefvader besloten dat u Somalië moest verlaten na uw behandeling.

U verklaarde bij terugkeer naar Somalië vervolging van Al Shabaab te vrezen doordat u als een sympathisant van de overheid zou worden beschouwd, als gevolg van uw ziekenhuisopname. Bovendien hebt u geen plek meer om te wonen of iemand om mee samen te leven na de dood van uw moeder (Asielonderzoek, p. 10-16/18). In het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming verklaart u Al Shabaab te vrezen door de familieband met uw vader, die generaal bij de Somalische politie is (Vragenlijst CGVS, vraag 5 en CGVS, p. 12-13). U verklaart in dit verband in het begin van uw persoonlijk onderhoud dat u in Zweden een ander asielaas opgaf en dat u iets verklaarde wat u vanbuiten had geleerd (CGVS, p. 10). Wanneer u gevraagd wordt waarom u het beroep van uw vader niet vermeldde, verklaart u dat u niets wist van het asielproces en dat u een jonge man was (CGVS, p. 11).

Dat u dergelijke afwijkende verklaringen hebt afgelegd over uw identiteit, familie en uw asielproblemen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in Zweden ondergraaft in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van uw verzoek in België. Van een verzoeker kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, van bij het eerste persoonlijk onderhoud. Bovendien houdt het weinig steek om valse verklaringen over uw familieleden af te leggen, zeker indien uw asielaas afhangt van één ervan. Dat u de werkelijke elementen zou achterhouden ten voordele van een gelijkaardige vervalste claim doet nog verdere twijfels rijzen. De loutere verklaring dat u jong was en niets van het asielproces afwist is geen overtuigende verklaring hiervoor.

Verder is het gebrek aan door u neergelegde documenten ter staving van uw familieband met B. A. G. opvallend. Ter staving van zijn tewerkstelling legt u een kopie van zijn badge neer, een document met links naar internetartikels over uw vader, een brief van uw vader waarin uw identiteit bevestigd wordt en een brief van de Somalische ambassade in Brussel waarin uw identiteit en asielaas bevestigd wordt, opgesteld door Dhr. A. M. A. De kopie van de badge die u neerlegt, betreft echter een kopie waardoor de authenticiteit van het document niet nagegaan kan worden. Het document met internetartikels is een document dat u zelf hebt opgesteld met informatie die vrij toegankelijk is maar waaruit jullie band niet blijkt. Wat betreft de brief van uw vader dient gezegd dat onmogelijk kan worden nagegaan wie de brief daadwerkelijk geschreven heeft. Aangaande de brief van de Somalische ambassade dient opgemerkt dat deze een gesolliciteerd en subjectief karakter heeft en werd opgesteld op uw vraag ten behoeve van uw verzoek om internationale bescherming. Tevens kunnen er ernstige vragen gesteld worden bij het feit dat u de ambassade van uw land nodig heeft om uw band met uw eigen vader te staven. Bovendien betreft dit een kopie waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Verder dient gewezen te worden op wijdverspreide corruptie aangaande Somalische documenten die worden verkregen in en buiten Somalië. Uit deze vaststellingen kan worden geconcludeerd dat u geen overtuigende documenten neerlegt die de precieze familieband met Dhr. B. A. G. ondersteunen. U hiermee geconfronteerd, verklaart u dat dit het enige is dat u kunt geven (CGVS, p. 24). Wanneer u gevraagd wordt om dit te verduidelijken, verklaart u dat u niet meer kan betalen en dat u enkel de brief van uw vader kan betalen (CGVS, p. 24). U gevraagd of u moest betalen voor deze brief, zegt u het dat niet financieel is en dat u niet alle bewijs kan sturen omdat u niet in het land bent (CGVS, p. 24). Verder verklaart u dat u niet méér documenten kan vragen aan uw vader omdat uw vader alles heeft gestuurd wat hij had (CGVS, p. 24). U gevraagd naar foto's van uzelf met uw vader, verklaart u dat u geen foto hebt omdat uw vader dit niet wou, gezien deze foto's zouden kunnen aantonen dat jullie gerelateerd zijn (CGVS, p. 14). U verklaart verder dat u misschien foto's met hem hebt maar dat u ze nu niet hebt (CGVS, p. 14). Dat u vijf jaar na uw vertrek nog steeds geen document of direct bewijs weet neer te leggen dat de band tussen u en B. A. G. aantoont doet verder twifelen aan deze door u beweerde band en bijgevolg aan uw vluchtrelaas. Bovenstaande verklaringen over dit gebrek aan bewijs zijn bovendien niet overtuigend. Bovendien is het opvallend dat, volgens de postenveloppe die u neerlegt, deze documenten niet aan uzelf geadresseerd zijn maar aan een zekere "A. O. A. M.", die in Oostende woont.

Verder zijn uw verklaringen over de loopbaan van uw vader oppervlakkig en vaag. U gevraagd sinds wanneer uw vader bij de politie werkt, zegt u vaagweg "sinds de tijd dat Al Shabaab in Mogadishu was" en weet u niet meer hoe oud u op dat moment was (CGVS, p. 6). Later verklaart u dan weer dat uw vader sinds het regime van Siad Barre politieagent was (CGVS, p. 15). Gezien Siad Barre van 1969 tot 1991 president van Somalië was en Al Shabaab pas in 2009 Mogadishu veroverde, roept dit vragen op. U gevraagd wat voor werk uw vader deed tijdens het bewind van Siad Barre zegt u het niet te weten (CGVS, p. 15). Vervolgens zegt u dat uw vader werkte voor een hulporganisatie en daarna weer ging werken voor de politie (CGVS, p. 15). U weet niet wanneer hij naar de politie terugkeerde, noch wat voor werk hij toen deed (CGVS, p. 15).

U gevraagd naar hoelang al hij het werk dat hij bij uw vertrek uitoefende deed, verklaart u dat u niet weet hoelang hij dat al deed, dat hij verschillende functies kreeg en dat hij bij uw vertrek de generaal van de politie van de provincie van Banaadir werd (CGVS, p. 15).

U verklaart dat hij tijdens uw verblijf in Somalië ook eens het hoofd van politietransport is geweest, toen u ongeveer 11 jaar oud was (CGVS, p. 16). U gevraagd hoelang hij dat werk deed, zegt u het niet te weten en dat u het op sociale media en de televisie zag wanneer hij gepromoveerd werd (CGVS, p. 16). U gevraagd hoe het komt dat u dit niet merkte als u thuis was, zegt u dat hij niet alles van zijn werk met jullie deelde (CGVS, p. 16). Dat u de promoties van uw vader via de sociale media en de televisie vernam in plaats van dat u dit van uw gezin vernam, is merkwaardig gezien u met hem in één huis woonde, hij de kostwinner was en zijn tewerkstelling een potentieel gevaar voor zichzelf en zijn familie inhield.

Verder verklaart u dat uw vader bij uw vertrek een kolonel was, maar u hebt geen weet van de graden die hij voordien had en verklaart dat u enkel de graad "Gashaale Saare" – kolonel – nog kent (CGVS, p. 14). Dat u doorheen uw leven met een politie-officier slechts over één graad zou hebben gehoord doet er ernstig aan twifelen dat u wel degelijk zou zijn opgegroeid in het huis van B. A. G., het hoofd van de politie van Mogadishu.

Vervolgens weten uw verklaringen over uw problemen met Al Shabaab niet te overtuigen. U verklaart dat u in het midden van de tweede maand van 2015 door uw oom werd opgebeld, die volgens uw vader een lid van Al Shabaab was (CGVS, p. 18). Uw oom identificeerde zichzelf als uw oom en zei u dat u moest weg gaan bij uw vader (CGVS, p. 18). U weigerde, uw oom zei ok en hing op (CGVS, p. 18). Dat uw oom Al Shabaab niet vermeldt, u niet zegt waar u naartoe moest gaan, geen consequenties verbindt aan een weigering en u niet opnieuw heeft gecontacteerd (CGVS, p. 18), roept vragen op. Bovendien verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw oom had geprobeerd om u te laten aansluiten bij Al Shabaab tijdens dat telefoongesprek (Vragenlijst CGVS, vraag 5). U hiermee geconfronteerd, verklaart u dat u uw oom het niet direct zo zei en dat u het onrechtstreeks begreep dat u naar Al Shabaab moest omdat uw oom bij Al Shabaab woont (CGVS, p. 18). Bovendien is het bijzonder dat u twee à drie weken later (CGVS, p. 12) door een onbekende man werd opgebeld, die u vraagt om mee te werken en u met de dood bedreigt (CGVS, p. 19). Dat deze man niet verwijst naar het vorige telefoongesprek en u niet zegt hoe u moest meewerken, is opvallend (CGVS, p. 19).

Voorts zijn uw verklaringen over het incident waarbij u een beenwonde opliep weinig aannemelijk. Zo doet het vreemd aan dat u, nadat u tweemaal telefonisch bedreigd werd, zonder meer te voet naar school moest gaan en vervolgens bij de schoolpoort bleef hangen om snoep te kopen (CGVS, p. 12-13). U geconfronteerd met deze bedenking, zegt u dat u enkel te voet kon gaan omdat de wegen gesloten waren en dat u niet aan de schoolpoort bleef staan (CGVS, p. 21).

Overigens zijn uw verklaringen over het incident oppervlakkig en weinig doorleefd. U verklaart dat het een explosie was en dat u niets hebt gezien (CGVS, p. 22). U verklaart dat er iemand is gestorven en dat er nog anderen gewond raakten, maar u blijkt niet te weten hoeveel mensen er gewond zijn geraakt en kan hiervan zelfs geen schatting maken (CGVS, p. 20-21). U weet niet of dit incident in de media is gekomen omdat u toen de media niet volgde (CGVS, p. 21) en u hebt het niet opgezocht (CGVS, p. 21). Van iemand die een dergelijke aanval meemaakt kan, gezien de impact op diens leven, redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij doorleefde verklaringen kan afleggen over hetgeen er gebeurd is. Dat u bovendien geen enkel bewijs van dit incident neerlegt, hoewel u spontaan naar een politierapport verwijst (CGVS, p. 21), is een bijkomende indicatie van de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen.

Op basis van bovenstaande vaststellingen kan u dan ook noch het vluchtelingenstatuut, noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Uw geboortecertificaat en de bevestiging van uw identiteit door het gemeentebestuur van Mogadishu, ondersteunen uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, wat niet betwist wordt. Wat betreft de medische documenten die u neerlegt, dient opgemerkt dat deze documenten op zich geen sluitend bewijs leveren voor de omstandigheden waarin u de vermelde verwondingen opliep. De arts doet immers vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen, hij kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen.

Het CGVS ontving opmerkingen van uw advocaat bij de notities van het persoonlijk onderhoud, waarbij er wordt verwezen naar een Facebookpost ter staving van gericht geweld tegen familieleden van overheidspersoneel door Al Shabaab en een andere post waarbij er wordt verwezen naar de familieband met Dhr. B. A. G. Wat betreft de verwijzing naar de Facebookpost inzake geweld tegen familie van overheidspersoneel dient erop gewezen te worden dat dit geen verband houdt met uw persoonlijke problemen en louter betrekking heeft op de algemene veiligheidssituatie in Somalië. Wat betreft de verwijzing naar uw verwantschap met Dhr. B. A. G. wordt gewezen op de vertaling van de Facebook-post waaruit blijkt dat B. A. G. het volgende over u schreef: "Dit is M. B., moge Allah je beschermen, geweldig". Er dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over uw band met deze persoon ongeloofwaardig bleken en dat de overige documenten die u ter staving van deze verwantschap hebt neergelegd, deze ongeloofwaardigheid niet konden herstellen. Zeker gezien uw volkomen andere verklaringen over uw vader in het kader van uw verzoek in Zweden. Deze loutere Facebookpost, waaruit geenszins blijkt dat u de zoon van G. bent, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016, beschikbaar op respectievelijk <https://www.refworld.org/docid/52d7fc5f4.html> en <https://www.refworld.org/docid/573de9fe4.html>, of <https://www.refworld.org>, in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 21 april 2020 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20200421.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of -instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 21 april 2020) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al-Shabaab blijft evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren in Mogadishu, dat voor hen een gewild doelwit is vanwege de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties. In Mogadishu gebruikt al-Shabaab, in tegenstelling tot de rurale gebieden, dan ook eerder terreur en politiek geweld. Mogadishu wordt tijdens de verslagperiode getroffen door regelmatige terreuraanslagen (meestal met geïmproviseerde explosieven, IED's) en door doelgerichte aanslagen tegen personen verbonden aan de overheid en tegen veiligheidspersoneel (meestal met vuurwapens of granaten). De meeste gewelddaden in de hoofdstad worden toegeschreven en/of opgeëist door al-Shabaab. De door al-Shabaab geclaimde aanslagen viseren zowel overheidsgebouwen, overheidsfunctionarissen en veiligheidstroepen als restaurants en hotels populair bij regerings- en veiligheidspersoneel. Hierbij vallen soms burgerdoden. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld echter nog steeds als doelgericht. Al-Shabaab stelt zelf dat ze geen burgers viseren als doelwit, maar dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn getroffen kunnen worden. Door de toegenomen militaire acties in 2019 tegen al-Shabaab in de regio rond de hoofdstad en het opvoeren van de veiligheidsmaatregelen in de stad, daalt het aantal complexe aanslagen met autobommen in de hoofdstad. Het aantal aanslagen met IED's neemt echter toe. Eind december 2019 maakt al-Shabaab met een aanslag op een druk kruispunt naar schatting bijna 100 doden, waaronder burgers. Deze aanslag zet kwaad bloed bij de bevolking die dit toont in een betoging enkele dagen later. Voor de eerste keer verontschuldigt al-Shabaab zich publiekelijk voor de burgerdoden en de geleden materiële schade. De activiteiten van ISS (Islamitische Staat in Irak en de Levant in Somalië) zijn erg beperkt in de hoofdstad. Zo eist ISS in de onderzochte periode slechts twee gewelddadige incidenten op. Naast gewelddaden door terreurgroepen zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor het geweld, zoals de Somalische veiligheidsdiensten, AMISOM en onbekende gewapende groepen. Er is ook sprake van gewelddadige clanconflicten en criminele incidenten die soms burgerdoden eisen. In vergelijking met de vorige verslagperiode is het totaal aantal gewelddadige incidenten gemiddeld echter gedaald. Ook het aantal gewelddadige incidenten waar specifiek burgers slachtoffer van werden (de categorie violence against civilians), is verder gedaald. Het merendeel van deze incidenten zijn gerichte moorden met vuurwapens, meestal op zakenlui, ambtenaren en clanoudsten.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijnvechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, meerdere bronnen nog steeds positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de verdere heropleving van de economische activiteit en een lichte verbetering van sociale basisdiensten zoals gezondheidszorg en onderwijs. De snelle verstedelijking zorgt voor een boost in de bouwsector. Dit ondanks de toestroom van IDP's in Mogadishu die geweld en natuurrampen ontvluchten, en waardoor Mogadishu sinds 2018 de dichtstbevolkte stad in Afrika is en voor vele uitdagingen staat. De ontheemden in Mogadishu bevinden zich in een kwetsbare situatie.

De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit de diaspora nog steeds terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. De economie groeit er en er wordt steeds meer geïnvesteerd vanuit de diaspora. De inspanningen van de lokale bevolking en de terugkerende Somaliërs uit de diaspora veranderen de economische scene in Mogadishu. Wat de sociale basisdiensten betreft, dient te worden opgemerkt dat, ondanks de armoede in Mogadishu, de toegang tot basisvoorzieningen zoals elektriciteit, water, riolering, verbeterde huisvesting, onderwijs en gezondheid hoger is in de hoofdstad dan in de rest van het land. Zo telt Mogadishu een zestigtal ziekenhuizen, zowel publieke en privéklinieken, en een negentigtal gezondheidscentra. Voorts zijn er ongeveer 250 basisscholen, 200 middelbare scholen en ongeveer 100 instellingen voor hoger onderwijs te vinden. In november 2018 lanceerde men een project om het technische en beroepsgerichte onderwijs en opleidingen te rehabiliteren in Mogadishu. De toegenomen stabiliteit leidt ertoe dat steeds meer jongeren toetreden tot het basis- en secundair onderwijs. In juni 2019 studeerden voor de eerste keer in bijna 3 decennia tijd studenten af aan de Somali National University in Mogadishu.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“Schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en van artikelen 48/3 tot artikel 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.”

Hij licht toe als volgt:

“A) Onderzoek van de vluchtelingenstatus

1. In hoofdvolgorde: groepsvervolging - systematische vervolging door Al-Shabaab van familieleden van personen die voor de Somalische regering werken

a) betrekking tot de vader van verzoeker

1. Verzoekster is de zoon van een gerenommeerde generaal in Somalië, generaal B. A. G.

Zijn vader bekleedde verschillende functies in de Somalische politiemacht. Hij was met name commandant van de regionale politie van Benadir. Hij was ook de voormalige directeur van het Departement van Crimineel Onderzoek (CID). Sinds mei 2020 werd hij bevorderd tot commissaris van politie voor de regio Galmudug (stuk 7 ; CGVS, pp.6 en 7).

In het kader van zijn verschillende functies heeft de vader van verzoeker ongetwijfeld onderzoeken en operaties moeten verrichten tegen Al-Shaabaab-terroristen, die verantwoordelijk zijn voor de criminaliteit en de onveiligheid in Mogadishu (stuk 7).

Het werk en de identiteit van generaal B. A. G. worden door het CGVS niet in twijfel getrokken.

2. In het kader van een bijzonder strenge beoordeling wordt in de bestreden beslissing de vaderlijke verhoudingen tussen verzoeker en zijn vader, generaal B. A., in twijfel getrokken, hoewel hij verschillende documenten, familiefoto's en bewijzen op sociale netwerken heeft overgelegd waaruit blijkt dat hij ontegenzeggelijk de zoon van deze generaal is.

In het licht van alle documenten die verzoeker heeft overgelegd en verzonden, met name via zijn advocaat na het gehoor, begrijpt hij niet hoe deze vaderlijke afstamming nog kan worden aangevochten. Dit is duidelijk een ernstige beoordelingsfout van het CGVS, dat niet alle documenten en foto's van verzoeker serieus heeft geanalyseerd.

Voorafgaand aan het gehoor van het CGVS heeft hij het werk van zijn vader en zijn vaderlijke dossier aangetoond door het overleggen van zijn geboorteakte (met duidelijke vermelding van de naam van de vader !), een kopie van de werkbadge van zijn vader (van directeur van het Departement van Crimineel Onderzoek), een document met internetvideolinks die het werk van zijn vader laten zien en een brief van de generaal waarin wordt verklaard dat hij inderdaad de vader van de verzoeker is (zie administratief dossier van het CGVS).

Tijdens het gehoor vertelde de PO openlijk dat hij de verzoeker niet geloofde in zijn familieband met Generaal A. B....

Dus heeft verzoeker na het gehoor aanvullende documenten ingediend.

Op 5, 8 en 24 augustus 2020 (stuk 3) heeft de raadvrouw van verzoeker een aantal stukken en opmerkingen aan het CGVS toegezonden.

Ze vestigde de aandacht van het CGVS op het feit dat verzoeker op de foto's van de facebookaccount van General B. A. G. controleerde dat deze laatste inderdaad de vader van de verzoeker is (stukken 3 en 7).

In feite heeft de Generaal op 31 maart 2016 een foto van verzoeker gepost als profielfoto.

De aanvrager was iets jonger op deze foto, maar is heel herkenbaar :

[screenshot]

Deze foto van verzoeker werd intempore non suspecto gepubliceerd door Generaal A. B. als profielfoto op 31 maart 2016, d.w.z. toen verzoeker niet meer in Somalië maar in Zweden was, en voordat de verzoeker een asielpcedure in België indiende.

Er kon dus niet worden gesteld dat deze foto voor een bepaald doel werd gepubliceerd, aangezien de aanvrager de asielinstanties in Zweden niet durfde te vertellen dat generaal A. B. zijn vader was.

In hun commentaar op deze foto schreven vrienden van de generaal "moge God u zegenen en beschermen", waarop de generaal antwoordde "Ik wist niet hoe ik het moest doen »

(stuk 4).

Deze profielfoto commentaren zijn aanwijzingen voor de terroristische aanslag op de persoon van de aanvrager (zie infra). Het CGVS stelt zich echter tevreden met het feit dat uit deze publicatie niet blijkt dat hij de zoon van de generaal is, aangezien de verklaringen van de verzoeker over zijn vader door het CGVS niet geloofwaardig werden geacht ... Terwijl de aanvrager op deze foto perfect herkenbaar is (!).

Gelet op de inhoud van de facebookpublicaties, de familiefoto's en de commentaren bij de publicaties, moet het facebookaccount van generaal A. B. G., waarvan de uittreksels als bijlage bij het onderhavige beroep zijn gevoegd, worden beschouwd als het officiële account van deze generaal.

4. De raadsman van de aanvrager ook stuurde een foto van de aanvrager op waar hij in het bijzijn van zijn vader wordt gezien :

[foto]

Het is ook een foto die de generaal op zijn facebookaccount heeft gezet (stuk 4)

Het is moeilijk te begrijpen waarom de verzoeker in deze publicaties en op deze familiefoto's zou staan als hij niet de zoon van deze generaal was.

Er is ook een echte fysieke gelijkenis tussen de gelaatstreken van de generaal en die van de verzoeker (stukken 4 en 8).

De verzoeker drukt de originele versie van deze verzoekschrift en de bijlagen af in kleur.

Het is essentieel dat Uw Raad tijdens de hoorzitting zelf kan zien dat verzoeker, die op de zitting aanwezig zal zijn, ook daadwerkelijk op deze foto's staat.

5. De verzoeker stuurde ook, per e-mail van 8 augustus 2020, verschillende screenshots van gesprekken met Generaal A. B. op Messenger (Facebook)/Whatsapp. Het CGVS heeft geen enkele vertaling gemaakt van deze documenten die niet eens in de bestreden beslissing worden genoemd (!!) (stuk 3 en 5). Het zijn vooral bemoedigende berichten die de vader naar zijn zoon stuurt met foto's van hem in de uitoefening van zijn functie of van half broers en zussen van verzoeker. Verzoeker dient de onofficiële vertaling in van bepaalde uittreksels uit die gesprekken waarin hij de generaal met het woord "abo" (d.w.z. papa) aanroept (stuk 5). Sommige van de gesprekken dateren van voor de aankomst van verzoeker in België, zodat hij reeds sprak met generaal B. A. in tempore non suspecto.

6. Er kan worden geverifieerd dat het nummer van de generaal op whatsapp ((...); zie stuk 5) hetzelfde is als het nummer dat wordt vermeld in de brief dat door de Somalische ambassade in België is opgesteld. Dit betekent dat de Somalische ambassade telefonische contact heeft telefonisch opgenomen met de persoon die verzoeker in zijn gesprekken op « Whatsapp » "Papa"/ « Ado » noemt en met wie hij vaak spreekt.

Met betrekking tot de brief van de Somalische ambassade verklaart het CGVS dat verzoeker slechts een kopie overlegt en beweert dat het niet mogelijk is de authenticiteit van dit document te verifiëren.

Verzoeker dient het origineel van het document in als bijlage bij dit verzoekschrift (stuk 6).

In de bestreden beslissing staat ook dat (met betrekking tot dit document): « tevens kunnen er ernstige vragen gesteld worden bij het feit dat u de ambassade van uw land nodig heeft om uw band met uw eigen vader te staven (...) verder dient gewezen te worden op wijdverspreide corruptie aangaande Somalische documenten die worden verkregen in en buiten Somalie » (p.3, bestreden beslissing).

Verzoeker wil erop wijzen dat als hij het nodig achtte om naar de ambassade te gaan om een dergelijk document op te vragen, dit gebeurde nadat zijn advocaat hem had geadviseerd dit te doen en omdat hij vond dat de PO hem tijdens het gehoor niet hem geloofde.

De PO vroeg om meer bewijs op dit punt, dat de verzoeker ook leverde via familiefoto's, foto's van gesprekken met zijn vader en foto's van het Facebook-account van zijn vader (zie supra). Hij heeft reeds voldoende documenten ingediend om zijn band met de generaal te bewijzen en het CGVS kan niet weigeren het bewijs te ontkennen enkel en alleen omdat hij « vaag » was over de door zijn vader uitgeoefende functies.

Met betrekking tot de wijdverspreide corruptie in Somalië is er in de COI Focus van 9 september 2016 (« Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten ») geen aanwijzing dat dergelijke brieven van de Somalische ambassade in België noodzakelijkerwijs door corrupte ambtenaren zouden worden geschreven. Het CG VS kon zich niet beroepen op corruptie in Somalie om een geïndividualiseerde analyse van dit document achterwege te laten.

Verzoeker bevestigt dat de ambassadeambtenaar zijn vader heeft gebeld op zijn telefoonnummer. Hij verklaart ook dat de ambassadeambtenaar wist wie generaal B. A. was.

Bovendien wijst niets in de door verzoeker overgelegde kopie van het werkinsigne van de generaal erop, dat het om een vals insigne zou gaan. Volgens de toen beschikbare informatie was de generaal inderdaad directeur van de CID. Het is moeilijk in te zien hoe verzoeker dit document door corruptie heeft kunnen verkrijgen.

7. Indien nodig heeft verzoeker ook nieuwe documenten gevraagd aan zijn vader die hij ter terechtzitting voor Uw Raad zal indienen.

8. Bovendien kan het werk als generaal van de vader van verzoekster niet worden betwist.

Het wordt door CGVS niet betwist dat B. A. G. een gerenommeerde generaal van de Somalische autoriteiten is.

Dit wordt bevestigd door de badge van verzoeker (die de generaal erkent), door de youtube-links die door de verzoeker zijn ingediend met talrijke video's van de vader in het kader van zijn werk en door de facebookpublicaties van de vader over zijn werk als generaal (stuk 7).

Gezien de inhoud van de facebook account en de foto's van het privéleven en van zijn familie die de generaal publiceert, kan niet worden betwist dat dit inderdaad de officiële facebook account van Generaal A. B. G. is (stukken 5 en 7).

9. Het feit dat verzoeker volgens het CGVS tijdens het gehoor niet in staat zou zijn geweest om meer informatie over de loopbaan van zijn vader te geven, doet niet af aan het feit dat hij de zoon van generaal B. A. is en kan om verschillende redenen worden verklaard.

In wezen weigert het CGVS te geloven dat verzoekers biologische vader de betrokken generaal is, omdat :
1- hij voor de Zwitserse autoriteiten verzwijgt dat hij zijn vader is en beweert dat zijn vader een chauffeur is,

2- hij niet voldoende bewijsstukken zou overleggen dat hij zijn vader is (!!!) ;

3- en omdat verzoekers verklaringen over het werk van zijn vader vaag en oppervlakkig zouden zijn.

Tenzij :

1- Verzoeker heeft tijdens het interview herhaaldelijk verklaard waarom hij in Zweden niet de waarheid heeft verteld.

Hij voegt eraan toe dat hij het niet had aangedurfd om de Zwitserse autoriteiten te vertellen dat zijn vader Generaal A. B. G. was. Andere mensen raadden hem aan om deze informatie te verbergen. Hij kreeg te horen dat zijn asielaanvraag door de Zwitserse autoriteiten zou worden geweigerd als hij deze informatie zou geven, omdat de Zwitserse autoriteiten zouden kunnen denken dat hij niet in gevaar is omdat hij uit een bevoorrechte familie in Somalië komt en dat zijn vader hem, quod non, kan beschermen.

Hij zei dat hem gevraagd was te zeggen dat hij ook uit een andere, naar verluidt armere, clan kwam. Er werd hem gezegd niet te zeggen dat hij uit de machtigste clan in de regio kwam (Hawiye), omdat hij te horen kreeg dat de Zwitserse autoriteiten dan zouden denken dat hij geen bescherming nodig had.

Inderdaad, volgens de beschikbaar informatie, « the Hawiye/Abgaal and Hawiye/Habr Gedir clans hold the strongest position in the city. Clan background and networks are still highly significant. Political and economic power in the capital city is dominated by the most powerful clans, and engaging in significant business activity, for instance, requires networking with the powerful clans. Marginal groups in Somalia, such as the Bantu, Tumaal, Reer Hamar/Benadir, and Madhihan, are in a weak position and commonly face discrimination and racism. They have been excluded from the rest of society. They are subjected to different violations of rights and they have no legal protection. ».

Hoewel het voor ons Europeanen duidelijk is dat de asielinstanties verplicht zijn om de zaken grondiger te beoordelen, blijft het een feit dat valse geruchten de ronde doen en altijd onder asielzoekers van dezelfde nationaliteit hebben gecirculeerd. Geruchten verspreiden zich zeer snel onder asielzoekers. Bij aankomst is het onbetwistbaar dat asielaanvragers naar anderen luisteren en het is niet altijd gemakkelijk om een persoon te vinden die goed raad zal geven.

De verklaring van verzoeker dat zijn asielrelaas in Zweden was opgesteld door een andere persoon, met name de Somalische dame bij wie hij in Zweden verbleef (zie ook stuk 3, e-mail van 5 augustus 2020 van de raadsman van verzoeker aan het CGVS), was geloofwaardig. Hij voegt hieraan toe dat hij niet werd bijgestaan door een Zweedse maatschappelijk werker of een advocaat in Zweden.

2- De bewering dat er niet genoeg documenten zijn, wordt tegengesproken door de ingediende documenten, die niet serieus zijn geanalyseerd door het CGVS (zie hierboven).

Wat betreft de omstandigheid dat de enveloppe met de documenten (badge van de vader, brief van de vader, enz.) die door verzoekster bij het CGVS is gedeponereerd, aan een zekere "A. O. A. M. " is geadresseerd, voegt verzoekster eraan toe dat dit een vriend is die in Oostende woont.

Dit is een vriend die aan hem werd voorgesteld door een andere jonge Somalische asielaanvrager van het centrum. Vroeger gingen ze in de zomervakantie naar zijn huis aan zee en in het weekend, als ze weg moesten om te slapen van het centrum van het Rode Kruis.

Toen hij vernam dat de Zwitserse autoriteiten bevoegd zouden kunnen zijn om zijn asielaanvraag te behandelen (in het kader van de dublinverordening), dacht hij dat hij misschien niet in het door Fedasil voor hem aangewezen centrum van het Rode Kruis zou blijven als hij een bijlage 26quater zou ontvangen. Daarom gaf hij zijn vader het adres van deze vriend op om op de hoogte te worden gehouden van de aankomst per post van de enveloppe met de documenten.

Uit gesprekken met haar vader op sociale netwerken blijkt dat zijn vader hem wel degelijk een envelop heeft gestuurd met documenten voor zijn asielprocedure, (stukken 3 en 5).

De persoon genaamd "A. O. A. M. " draagt bovendien niet de naam van de generaal, in tegenstelling tot verzoeker.

Voorts zij opgemerkt dat de naam "B. A. G. " (Mogadishu) wordt vermeld als de afzender van de aan verzoeker gerichte DHL-enveloppe. De handtekening van de vader op de envelop is gelijk aan de handtekening in het getuigschrift dat zijn vader op 20 juli 2019 heeft geschreven (zie administratief dossier).

Het getuigschrift van de vader is ondertekend en draagt een officieel stempel van de politiedienst waar de generaal in die periode werkte (« taliye xigeenka hogganka baarista damblyadda », d.w.z., Somali Police Force and Deputy Commander of the Criminal Investigation Department (CID)).

3- Met betrekking tot het werk van zijn vader bevestigt verzoeker dat hij jong was en dat zijn vader hem niet specifiek heeft verteld wat hij overdag heeft gedaan. Er waren veel kinderen thuis en zijn vader had geen tijd om dit met hem te bespreken.

Bovendien heeft verzoeker niet zijn hele leven bij zijn vader gewoond. Toen hij naar zijn vroegere school ging, sliep hij vijf dagen per week in het internaat (hoyga xamar of Hamar-internaat) en keerde hij alleen op donderdag en vrijdag naar het huis van zijn vader terug (d.w.z. de twee weekenddagen in Somalië voor schoolkinderen).

Drie maanden voor de terreuraanslag van 2015 was hij gestopt met naar het internaat te gaan en sliep hij elke dag in het huis van zijn vader (CGVS, p. 14; zie stuk 3, email van 5 augustus 2020 van de raadsman van verzoeker aan het CGVS).

Verzoeker woonde enkele jaren niet dagelijks bij zijn vader. Het CGVS kan dus niet worden gevolgd wanneer het vermeldt dat verzoeker deze informatie had moeten kennen omdat hij in het huis van zijn vader woonde.

Bovendien was hij nog minderjarig ten tijde van de terroristische aanslag van 2015 en toen hij het land kort daarna verliet. Het is dan ook normaal dat hij niet op de hoogte is van de details van alle functies die zijn vader enkele jaren geleden en tijdens zijn lange carrière heeft bekleed. Zelfs jonge Belgische tieners die naar hun eigen ouders zouden worden gevraagd, zouden deze informatie niet allemaal kunnen geven. Het is ook duidelijk dat de vader van verzoeker geen informatie kon geven over de inhoud, die in wezen vertrouwelijk is, van al zijn missies gezien de aard van zijn werk en de strijd tegen Al-Shabaab.

Tot op de dag van vandaag vertelt zijn vader hem uiteraard niet de inhoud van zijn missies en operaties tijdens hun gesprekken op sociale netwerken. Strafrechtelijke onderzoeken zijn van nature geheim. Hij zendt woorden van bemoediging, zegt dat de situatie in het algemeen moeilijk is en stuurt zijn zoon openbare foto's van hem tijdens de uitoefening van zijn functie.

Bovendien heeft het CGVS geen tegenstrijdigheden gevonden tussen de verklaringen over de verschillende functies van zijn vader en de informatie die in dit verband over zijn vader beschikbaar is.

Er zij ook op gewezen dat verzoeker niet is gevraagd naar de persoonlijkheid en het karakter van zijn vader of naar anekdotes of herinneringen die zij samen zouden hebben gehad.

b) Systematische vervolging door Al-Shabaab van politieagenten en leden van hun familie

10. Gezien de aard van de functie van de vader en zijn strijd tegen Al-Shabaab is het onbetwistbaar dat de generaal en zijn kinderen in gevaar zijn in hun land van herkomst.

« De Zweedse COI-dienst Lifos (2016) merkt op dat geen enkele lijst van doelwitten exhaustief is, maar dat iedereen die door AS als vijand wordt beschouwd een mogelijk doelwit is(...). Familieleden van personen die AS beschouwt als een vijand, zoals een regeringslid, kunnen ook gevisieerd worden, volgens verschillende bronnen (...). Voor AS zijn dit makkelijkere doelwitten omdat deze personen minder bescherming genieten, wat de aanslag minder risicovol maakt. » (zie administratief dossier, COI Focus, 27 december 2020, p.28)

« Individuals may face the threat of violence by al-Shahaab if they have a close relative who works in the Somali government or another organisation that al-Shabaab regards as an enemy. The risk depends on the agenda implemented by the organisation. For al-Shabaab, relatives are a sensible target because they usually have fewer security arrangements, so it is easier to attack them. Generals in the military or politicians, for instance, have advanced security arrangements, and attacking them also incurs greater risk for al-Shabaab. » (stuk 9 - Finnish immigration, SOMALIA: FACT-FINDING MISSION TO MOGADISHU IN MARCH 2020, p.9)

Een kennis van verzoeker I. K. is vermoord door Alshabab terroristen in juli 2020 omdat zijn oom F. S. A. M. een voormalig minister en lid van het Somalische parlement was (zie administratief dossier, e-mail van de raadsman van verzoeker aan het CGVS dd. 24 augustus 2020 ; stuk 3).

Deze informatie is doorgegeven op sociale netwerken (zie administratief dossier van het CGVS), maar wordt niet doorgegeven in de Somalische media. Hieruit blijkt dat informatie over terroristische aanslagen op de kinderen van hooggeplaatste ambtenaren van het land niet noodzakelijk in de media wordt gemeld. Helaas komen zulke aanvallen vaak voor in Mogadishu.

De vader van verzoeker is een hoge officier bij de Somalische politie en het is voor hem niet mogelijk zijn land van herkomst definitief te verlaten. Verzoeker verklaart dat zijn vader een man van overtuiging is die een ideologische strijd voert tegen de terroristen van Al-Shabaab.

Tijdens het gehoor heeft verzoeker uitgelegd dat zijn halfbroers en -zusters om veiligheidsredenen naar Ankara, Turkije, waren vertrokken. Hij legde uit dat zijn schoonmoeder familie had in Turkije. Hij verklaarte dat in het begin 2018, in het huis waar ze woonden, in Saraha Polisia, is er een explosieve device achtergelaten voor het huis (CGVS, p.7).

Hij diende kopieën in van foto's van zijn vader en zijn gezin op hun vlucht naar Turkije en van het toeristenvisum van zijn vader voor Turkije, (stuk 10).

Hij verklaart ook dat de auto van zijn vader in 2017 is aangevallen door Al Shabaab, dat zijn vader heeft geluk dat hij het heeft overleefd maar dat zijn chauffeur is overleden (CGVS, p.8).

Volgens de beschikbare informatie zijn de kinderen van de politiegeneraals en andere gezagsdragers bevoorrechte en gemakkelijke doelwitten voor de terroristen van Al-Shabaab, omdat zij over het algemeen minder bescherming genieten dan hun ouders.

Verzoeker moet worden erkend als vluchteling op de enkele grond dat hij de zoon is van generaal A. B. G., wat voldoende reden is om te vrezen voor vervolging door Al-Shabaab-terroristen.

Subsidiair moet de zaak worden terugverwezen naar het CGVS voor nader onderzoek naar het bestaan van systematische vervolging van familieleden van overheidsfunctionarissen.

II. In subsidiaire orde: individuele omstandigheden

11. Aangezien de familieband met generaal A. B. niet ernstig kan worden betwist en terreuraanslagen tegen familieleden van hoge Somalische politieofficieren in Somalië frequent zijn, is het meer dan waarschijnlijk dat verzoeker de waarheid heeft verteld over de terreuraanslag in 2015.

De argumenten van het CGVS maken het niet mogelijk ernstig te twifelen aan zijn verklaringen.

12. Verzoeker werd ernstig gewond tijdens deze terroristische aanval. Hij legde bij het CGVS een bewijs van verwonding voor met alle littekens die zijn ziekenhuisopname in Kenia noodzakelijk maakten (zie administratief dossier, attest van 2 juli 2020).

Hij heeft verschillende letsels waaronder:

- een vergroot litteken van 20 cm lang aan de buitenkant van de rechterdij. Een röntgenfoto uit 2020 toonde een breuk van het dijbeen in 2015. Hij heeft negen maanden een dijbeenpen gehad.

- alsmede andere littekens op de rechter hiel, op de rechter elleboog en boven de rechter wenkbrauwboog. Fracturen van de femurhals komen zelden voor bij jonge en gezonde mensen en zijn meestal het gevolg van een groot kinetisch trauma.

Dit is een ernstige aanwijzing dat de verzoeker inderdaad het slachtoffer van een terroristische aanslag is geweest. Het CGVS betwist niet dat verzoekers verwondingen bijzonder ernstig waren, en evenmin dat verzoeker in het ziekenhuis is opgenomen.

De op het certificaat vermelde verwondingen zijn in overeenstemming met de aard van de betrokken terroristische aanslag.

Artikel 48/7 is van toepassing op het onderhavige geval.

Het CGVS weigert dit medisch attest in aanmerking te nemen zonder enig onderzoek van dit document op grond van het feit dat verzoeker niet heeft kunnen aantonen dat hij werkelijk het slachtoffer van de terroristische aanslag is geweest...

In het arrest Singh tegen België constateerde het Hof dat de Belgische autoriteiten documenten hadden afgewezen die waren ingediend om een asiolverzoek van Afghaanse onderdanen te ondersteunen. Omdat de Belgische autoriteiten hadden geoordeeld dat de documentatie niet overtuigend was zonder verdere instructiemaatregelen te voeren, vindt het Hof dat ze derhalve geen zorgvuldig en grondig onderzoek naar de asielaanvraag hebben uitgevoerd, zoals vereist op grond van artikel 13 van het EVRM en daardoor deze bepaling in combinatie met artikel 3 hebben geschonden: (EHRM, Singh et autres c. Belgique, n° 33210/11 van 2 oktober 2012).

12. Het CGVS heeft geen echte tegenstrijdigheden in het relaas van verzoeker gevonden, maar heeft vooral een gebrek aan nauwkeurigheid in zijn verklaringen vastgesteld.

Zo beweert het CGVS dat hij zichzelf heeft tegengesproken omdat hij aan het CGVS heeft verklaard dat zijn oom tijdens het eerste telefoongesprek niet over Al-Shabaab heeft gesproken, terwijl hij bij de DVZ heeft verklaard dat zijn oom wilde dat hij zich bij Al-Shabaab aansloot.

Dit is geen tegenstrijdigheid. Hij legde het CGVS uit waarom hij na het eerste telefoongesprek had begrepen wat de bedoelingen van zijn oom waren (zich aansluiten bij de terreurbeweging), ook al had de oom het bij die gelegenheid niet uitdrukkelijk over Al-Shabaab.

Dat de oom Al-Shabaab niet heeft genoemd is niet onwaarschijnlijk, aangezien de vader van verzoeker reeds wist dat de oom banden had met deze terreurbeweging. Het doel was de generaal bang te maken en verzoeker de boodschap door te geven aan zijn vader.

Het feit dat de persoon die verzoeker een tweede keer heeft gebeld, niet naar het eerste telefoongesprek heeft verwezen, doet niet af aan het bestaan van dat telefoongesprek. Dit argument is niet relevant.

Verzoeker vertelde wat hij had gezien en meegemaakt zonder te overdrijven.

Hij was bewusteloos geraakt na de explosie en kon niet zien wie gewond of dood was.

De aanval werd niet gemeld door de Somalische media. Dit betekent geenszins dat het niet heeft bestaan. Zoals gezegd zijn terroristische aanslagen zeer regelmatig in Mogadishu (zie supra).

Volgens de bestreden beslissing, « UNHCR geeft in haar meest recent advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu, waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. (...) blijft uit de Col Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad ernezijs de vorm aanneemt van terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en overheidsgebouwend of -instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. » (p.4)

Het is niet omdat de verzoeker het kind van een brigadegeneraal is, dat de informatie noodzakelijkerwijs in de media wordt aangetroffen (zie hierboven).

De verzoeker legde verder uit dat hij ook onzeker was vanwege de anti-corruptie operaties die zijn vader uitvoerde tegen leden van zijn eigen clan (CGVS, p. 13). Deze kwestie is op geen enkele wijze onderzocht door het CGVS, dat hierover geen aanvullende vragen heeft gesteld. Hij deelde via zijn advocaat mee dat een youtubeur hatelijke woorden en bedreigingen tegen zijn vader had geuit. Hij stuurde deze Youtube video naar het CGVS (stuk 3). Dit element is door de wederpartij niet geanalyseerd.

Als het geloofwaardigheid examen die normaal gezien wordt uitgevoerd een noodzakelijk etappe is om deze vraag te beantwoorden, is het ook belangrijk te vermijden dat het de vraag zelf verhult.

In het geval dat er een twijfel bestaat over de werkelijkheid van sommige feiten of over de oprechtheid van de verzoeker, stelt de uitdrukking van deze twijfel de verwerende partij niet vrij van zich af te vragen in fine over het bestaan van een vrees voor vervolging van de verzoekende partij.

III. Onderzoek van de subsidiaire beschermingsstatus: Veiligheidssituatie in Mogadishu

13. Volgens de bestreden beslissing blijft de situatie in Mogadishu volatiel. Het CGVS « erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus (...)» (p.6).

Verzoeker is een bijzonder doelwit voor de extremistische bewegingen waartegen zijn vader zich in zijn beroep verzet. Hij heeft een extreem hoog risicoprofiel (zie supra).

Volgens objectieve informatie over de huidige situatie in Mogadishu :

« The current security situation in Mogadishu is unstable and unpredictable. Although many people have returned to the city in recent years, the security conditions cannot be considered good. The most significant actor increasing the instability is the Islamic terrorist organisation, al-Shabaab. Even though the Somali government and security forces control the capital city in principle, al-Shabaab is in an extremely strong position. Despite sizable security arrangements, the organisation is able to operate in all parts of the city, and security incidents caused by it occur in the capital city every day. The organisation's operational tactic is characterised by, e.g., armed guerrilla attacks, attacks by suicide bombers, assassinations, and attacks with hand grenades and home-made explosives against parties the organisation regards as its enemies. The organisation has infiltrated the capital city everywhere, including the Somali security forces and the administration of the city. It is also believed to be present at the closely guarded Halane compound. At present, al-Shabaab is able to charge taxes on a large scale within the city region, and the tax revenue collected is estimated to be larger than the Somali government's.

Al-Shabaab is not the only actor increasing instability in Mogadishu. Various security incidents are also caused by ordinary crime. Several people die each month in connection with robberies in the capital city. Violent altercations can also involve mutual competition between businessmen and conflicts between clans. The reasons for security incidents in the city cannot always be determined. The authorities do not have the capacity to protect city residents against al-Shabaab or crime. » (stuk 9 - Finnish immigration service, SOMALIA: FACT-FINDING MISSION TO MOGADISHU IN MARCH 2020, p.4).

« According to various sources, the current security situation in Mogadishu is unstable. The United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) describes the security conditions in Somalia as tense, unpredictable and fluctuating. The atmosphere in the capital city is dominated by a constant fear of new terrorist attacks and indirect gunfire. The director of an international organisation operating in Somalia does not regard the capital city as a safe place. According to a representative of an international organisation, Mogadishu is currently perhaps the most insecure area in Somalia. Professor Yahia Amir from Mogadishu says that the city remains unsafe despite the fact that many people have returned there in the last eight years. » (op.cit. p.4)

« According to the Somali researcher, the organisation has spread everywhere in the capital city like a virus. Within the city, it has penetrated both the government and the security forces. For example, the bombing of the office of Mogadishu 5 mayor last July proved that the organisation had an operational cell within the office. » (op.cit. p. 13)

« For instance, the organisation may recruit an office worker in Mogadishu as its informant by presenting an offer for co-operation that includes a threat: "We do not want to harm you, we just want you to cooperate with us. At some point, we may ask you a question related to your work, such as where the mayor is at the moment. If you tell us, you can obtain money; if you do not want to help us, we know what school your child attends. " » (op.cit. p. 18)

« According to a representative of an international organisation, there are serious shortcomings in the operations of the Somali security forces.

They are unable to protect the population from the threat caused by al-Shabaab, and city residents do not trust their capacity for action. Al-Shabaab can move and operate quite freely in various parts of the city

despite sizable security arrangements. In practice, it can keep doing whatever it wants. The organisation raises fear among the population, and people know it is strong and has infiltrated everywhere, including the security forces and government of Somalia ». (op.cit., p.20)

« A representative of an international NGO says that the justice system in Somalia is still extremely weak, and there are serious shortcomings in the legal protection of the civilian population » (op.cit. p.21)

Volgens Immigration and Refugee Board in Canada :

« Dans son article sur le travail de la police à Mogadiscio, Alice Hills écrit que [traduction] « Mogadiscio est une ville dangereuse, où même les tâches policières les plus simples sont difficiles » (2016, 397). Le professeur adjoint a déclaré que c'est [traduction] « une erreur » de présumer que la police à Mogadiscio est capable de mener des enquêtes, et que ni la police somalienne ni les unités d'AMISOM n'exercent un contrôle absolu sur la ville, qui [traduction] « est un front de guerre actif et en mouvement » (2 juin 2016). Dans une communication écrite envoyée à la Direction des recherches, Alice Hills a affirmé que la police à Mogadiscio n'a pas la capacité de faire enquête sur les meurtres commis par Al-Shabaab (Hills 1er juin 2016). Des sources signalent que la Division des enquêtes criminelles (Criminal Investigation Division - CID) de la SPFest chargée de mener des enquêtes sur les homicides commis par des terroristes à Mogadiscio (criminologue 6 juin 2016; candidat au doctorat 3 juin 2016). Cependant, selon le candidat au doctorat, [e]n théorie, le CID est responsable des cas de citoyens qui sont pris pour cible par Al-Shabab ou des éléments criminels [...] mais, en réalité, ses capacités demeurent plutôt limitées et il semble actuellement se concentrer surtout sur les enquêtes à plus grande échelle visant Al-Shabab, en collaboration avec la police d'AMISOM et les forces militaires, particulièrement dans la capitale [...] [Cela] signifie que les citoyens qui sont personnellement pris pour cible par Al-Shabab ont peu de recours auprès des forces de l'ordre (6 juin 2016). »

(stuk 10 - IRB-CISR, Somalie : information indiquant si la police fait enquête sur les meurtres commis par Al-Shabaab [Al-Shabab] à Mogadiscio, y compris si la police rédige des rapports; la marche à suivre pour obtenir une copie d'un rapport de police (2014-juin 2016), beschikbaar op : <https://irb-cisr.gc.ca/fr/renseignementspays/rdi/Pages/index.aspx?doc=457053>).

Bijgevolg loopt verzoeker te allen tijde het risico opnieuw het slachtoffer te worden van een terroristische aanslag of van personen die wraak tegen zijn vader willen nemen, en kan hij in zijn land niet doeltreffend worden beschermd, ook al is zijn vader een hoge officier bij de Somalische politie.”

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken bij het verzoekschrift:

3. E-mails die de raadsman van verzoeker in augustus 2020 naar het CGVS heeft gestuurd
4. Kleurrijke foto's van de facebookaccount van Generaal A. B. (en foto's van de verzoeker met zijn gezin).
5. Gesprekken over de applicatie "whatsapp"/Facebook (messenger) tussen verzoeker en zijn vader General A. B. (+ onofficiële vertalingen)
6. Brief van de Somalische ambassade in België (originele versie)
7. Persartikelen over de verschillende functies van de vader
8. Kleurrijke foto's van verzoeker en van zijn vader
9. Finnish Immigration service, SOMALIA: FACT-FINDING MISSION TO MOGADISHU IN MARCH 2020
10. Toeristenvisum van de vader van de aanvrager voor Turkije”.

2.1.3. In de nota met opmerkingen betoogt de commissaris-generaal het volgende:

“2.1 Voorafgaand kan worden opgemerkt dat verzoekende partij op 19 maart 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende, nadat zij reeds op 29 oktober 2018 was aangekomen in België. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, mag nochtans redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een verzoek om internationale bescherming indient. Het feit dat verzoekende partij zo lang wachtte om een verzoek in te dienen, zonder dat zij hiervoor enige nuttige toelichting heeft, is immers een indicatie dat zij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondergraaft de waarachtigheid van de door haar geschetste vervolging.

2.2 Verweerder merkt verder op dat artikel 1 van het verdrag van Genève van 28 juli 1951 geen rechtstreekse werking heeft binnen de Belgische rechtsorde, zodat de schending ervan niet dienstig kan worden aangevoerd.

2.3 De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is mutatis mutandis gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3

EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7). Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>). De toetsing of verzoekende partij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van de beslissing, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is (RvV, nr. 132 832 van 5 november 2014).

2.4 Artikel 48 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die daartoe worden gesteld door de internationale overeenkomsten die België binden, als vluchteling kan worden erkend. Dit is echter een algemeen geformuleerd artikel, dat het recht op asiel voor bepaalde personen omschrijft doch geenszins een automatisme inhoudt voor personen die zich op de Vluchtelingenconventie beroepen om asiel te verkrijgen (RvV, nr. 214 322 van 19 december 2018).

Er kan voorts ook niet worden ingezien op welke wijze artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet zou geschonden zijn. Genoemd artikel bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend. Het betreft echter een algemeen geformuleerd artikel, dat het recht op asiel of op subsidiaire bescherming voor bepaalde personen omschrijft, doch geenszins een automatisme inhoudt voor personen die zich op de Vluchtelingenconventie juncto artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of op artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet beroepen om asiel dan wel subsidiaire bescherming te verkrijgen (RvV, nr. 215 777 van 25 januari 2019; RvV, nr. 213 584 van 6 december 2018).

2.5 Verweerder antwoordt dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging (of risico op ernstige schade) op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees (risico) reëel is. Deze vrees (of risico) dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoekende partij dient in dit verband de vrees (risico) concreet aannemelijk te maken. Verweerder verwijst naar de rechtspraak van de Raad van State waarin wordt gesteld dat de commissaris-generaal zijn beslissing neemt op grond van de feitelijke elementen die hem werden aangereikt door de verzoekende partij. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij verzoekende partij (RvS, nr. 134.545 van 3 september 2004). Verweerder merkt op dat de commissaris-generaal heeft vastgesteld dat verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat er wat haar betreft sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève (of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming). Verweerder benadrukt dat de commissaris-generaal over een bepaalde appreciatiemarge beschikt om te oordelen of de verzoekende partij in kwestie gegevens aanbrengen waaruit blijkt dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève (of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming). Verzoekende partij toont in haar verzoekschrift weliswaar aan dat zij het niet eens is met de appreciatie door de commissaris-generaal, maar hij toont geenszins aan dat de commissaris-generaal zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door te oordelen dat zijn verzoek om internationale bescherming ongegrond is. Verzoekende partij brengt geen afdoende argumenten aan die hier alsnog een ander licht op werpen, doch beperkt zich tot het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote beweringen, het vergoelijken van de vastgestelde tegenstrijdigheden afgelegd tussen de verschillende instanties met inbegrip voor de Zweedse instanties en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal. Als dusdanig wordt er echter geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. In casu en zoals blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing werd er geen enkel geloof gehecht aan verzoekende partij haar persoonlijke problemen met Al Shabaab en dit om volgende redenen: 1) Verzoekende partij deed zich ten onrechte voor als minderjarige en legde wat betreft haar leeftijd leugenachtige verklaringen af voor zowel de Zweedse als Belgische asielinstanties. 2) Verzoekende partij legde alsook verschillende verklaringen af over haar clan en haar familiesamenstelling voor de Zweedse en Belgische autoriteiten. 3) Verzoekende partij legde geen overtuigende documenten neer die de precieze familieband met Dhr. B. A. G. konden ondersteunen. 4) Verzoekende partij haar verklaringen over de loopbaan van haar vader werden oppervlakkig en vaag bevonden 5) Verzoekende partij wist haar verklaringen over haar problemen met Al Shabaab niet te overtuigen. 6) Verzoekende partij legde aangaande het incident waarbij zij een beenwonde opliep weinig doorleefde verklaringen af.

Voorts blijkt uit de analyse van de veiligheidssituatie van verzoekende partij haar herkomst, met name uit Mogadishu, dat er actueel geen sprake is van een reëel risico op ernstige schade in de vorm van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van een willekeurig geweld in het geval

van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zoals vastgesteld in artikel 48/4 § 2 van de Vreemdelingenwet.

Verweerder benadrukt dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming rust in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn verzoek gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen (RvV, nr. 118 544 van 7 februari 2014; RvV, nr. 215 403 van 21 januari 2019).

2.5.1 Waar verzoekende partij blijft herhalen dat zij onbetwistbaar de zoon is van de generaal Dhr B. A. G. en hiervoor verwijst naar reeds eerder neergelegde stukken wijst verweerder erop dat de Commissarisgeneraal geen enkel geloof hechtte aan de aangehaalde familieband van verzoekende partij met de generaal. Verweerder verwijst naar de motivering van de bestreden beslissing en herneemt deze : "Het CGVS ontving opmerkingen van uw advocaat bij de notities van het persoonlijk onderhoud, waarbij er wordt verwezen naar een Facebookpost ter staving van gericht geweld tegen familieleden van overheidspersoneel door Al Shabaab en een andere post waarbij er wordt verwezen naar de familieband met Dhr. B. A. G. Wat betreft de verwijzing naar de Facebookpost inzake geweld tegen familie van overheidspersoneel dient erop gewezen dat dit geen verband houdt met uw persoonlijke problemen en louter betrekking heeft op de algemene veiligheidssituatie in Somalië. Wat betreft de verwijzing naar uw verwantschap met Dhr. B. A. G. wordt gewezen op de vertaling van de Facebook-post waaruit blijkt dat B. A. G. het volgende over u schreef: "Dit is M. B., moge Allah je beschermen, geweldig". Er dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over uw band met deze persoon ongeloofwaardig bleken en dat de overige documenten die u ter staving van deze verwantschap hebt neergelegd, deze ongeloofwaardigheid niet konden herstellen. Zeker gezien uw volkomen andere verklaringen over uw vader in het kader van uw verzoek in Zweden. Deze loutere Facebookpost, waaruit geenszins blijkt dat u de zoon van G. bent, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen." Bovendien kan in geen geval van de commissaris-generaal worden verwacht dat hij elk voorgelegd document op uitgebreide en individuele wijze behandelt in de bestreden beslissing (RvV, nr. 63 579 van 21 juni 2011).

2.5.2. Waar verzoekende partij stelt dat het moeilijk te begrijpen valt waarom zij in deze publicaties en op deze familiefoto's zou staan als zij niet de zoon van deze generaal zou zijn er en er een fysieke gelijkenis is tussen de gelaatstreken van de generaal en die van haarzelf (stukken 4 en 8 inventaris verzoekende partij) wijst verweerder erop dat uit de foto's geenszins kan worden opgemaakt dat het de vader van verzoekende partij zou betreffen (naar analogie RvV, nr. 206 516 van 4 juli 2018). Bovendien vormen deze foto's geen bewijs van de voorgehouden vervolgingsfeiten en kunnen foto's in het algemeen in scène worden gezet en bijgevolg manipuleerbaar zijn in plaats, tijd en ruimte.

2.5.3. Waar verzoekende partij vervolgens aanhaalt dat in de bestreden beslissing met geen woord wordt gerept over haar e-mail van 8 augustus 2020 met opmerkingen (waarin zij verwijst naar haar voorgaande mail van 5 augustus tevens met opmerkingen) en waarbij zij verschillende screenshots van gesprekken met Generaal A. B. op Messenger (Facebook)/Whatsapp heeft overgemaakt en tevens opmerkt dat deze gesprekken niet werden vertaald, duidt verweerder er vooreerst op dat het commissariaat-generaal de betreffende email van 8 augustus en bijlagen niet mocht ontvangen (cfr bijlage aan onderhavige nota : rubriek "inkomende post" op het commissariaat-generaal). Verweerder mocht wel een mail ontvangen op respectievelijk 5 en 24 augustus 2020 waarover werd gemotiveerd in de bestreden beslissing. Aangaande de Whatsapp berichten waarvan sprake in de mail van 8 augustus 2020 kon de commissaris-generaal deze bijgevolg niet beoordelen in de motivering van de bestreden beslissing. Verweerder wijst erop dat verzoekende partij zelf verantwoordelijk is voor de stukken die zij overmaakt.

Anderzijds dient beklemt toont dat de commissaris-generaal wel degelijk rekening heeft gehouden met alle andere door haar aangereikte feiten en elementen en kwam zij tot de vaststelling dat aan het asielaanvraag van verzoekende partij geen enkel geloof kon worden gehecht.

Aangaande de Whatsapp berichten gevoegd bij het verzoekschrift merkt verweerder op dat langs de vaststelling dat deze een gesolliciteerd karakter vertonen en manipuleerbaar zijn, uit de bijgevoegde vrije vertaling van deze Whatsapp berichten niet kan afgeleid worden dat verzoekende partij een persoonlijke vrees zou koesteren ten aanzien van Al Shabaab. Waar verzoekende partij stelt dat sommige van deze whatsapp berichten dateren van voor haar aankomst in België, vraagt verweerder zich af waarom deze dan niet eerder in procedure werden neergelegd.

2.5.4 Waar verzoekende partij verwijst naar de stukken 3 en 5 (inventaris verzoekende partij) om aan te tonen dat het telefoonnummer van de generaal op whatsapp (+2.252612274433) hetzelfde nummer is dat wordt vermeld in de brief van de Somalische ambassade in België en waarin wordt verwezen naar een telefonische contact met de persoon die verzoekende partij « Whatsapp » "Papa"/ « Ado » noemt, wijst verweerder erop dat de commissaris-generaal reeds heeft geoordeeld dat de brief van de Somalische ambassade in Brussel een gesolliciteerd en subjectief karakter heeft en werd opgesteld op vraag van verzoekende partij ten behoeve van haar verzoek om internationale bescherming en onmogelijk kan worden nagegaan wie de brief waarnaar de Somalische ambassade verwijst, daadwerkelijk heeft geschreven. Verweerder is samen met de commissaris-generaal van oordeel dat er ernstige vragen kunnen gesteld worden bij het feit dat verzoekende partij de ambassade van zijn land nodig heeft om zijn band met zijn eigen vader te staven. Waar verzoekende partij aan het verzoekschrift de originele brief voegt van de ambassade (stuk 6 inventaris verzoekende partij), benadrukt verweerder dat uit deze brief niet kan worden afgeleid op basis waarvan, behoudens verzoekende partij haar verklaringen, de ambassade tot zijn bevinding is gekomen. Wat er ook van zij, deze brief heeft onmiskenbaar een gesolliciteerd karakter en vormt nog steeds geen bewijs van de voorgehouden familieband en de vervolgingsfeiten.

2.5.5 Verzoekende partij stelt dat het CGVS niet betwist dat B. A. G. een gerenommeerde generaal van de Somalische autoriteiten is. Zij verwijst (opnieuw) naar zijn badge, naar de youtube links met talrijke video's van zijn vader in het kader van zijn werk en naar de facebookpublicaties van de vader over zijn werk als generaal (stuk 7). Hij is van mening dat gelet op de inhoud ervan kan niet worden betwist dat dit inderdaad de officiële facebook account van Generaal A. B. G. is (stukken 5 en 7).

Verweerder volhardt in de motivering van de bestreden beslissing dat de verklaringen over de band van verzoekende partij met de generaal ongeloofwaardig bleken en dat de overige documenten ter staving van deze verwantschap deze ongeloofwaardigheid niet konden herstellen meer gelet op zijn volkomen andere verklaringen over zijn vader in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming voor de Zweedse asielinstanties. Mocht uw Raad, per impossible, toch overtuigt zijn van deze familiale band benadrukt verweerder dat bij het onderzoek naar de eerbiediging van de motiveringsplicht er dient rekening te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich en dat één onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoekende partij het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren (naar analogie RvV, nr. 213 384 van 3 december 2018).

2.5.6 Waar verzoekende partij stelt dat zij op aanraden van derden die hem voorhielden dat hij geen kans maakte op bescherming indien hij zijn werkelijke vluchtrelaas (familiale band met generaal/afstamming uit een bevoorrechte familie) zou vertellen, de Zweedse asielinstanties bewust misleidde door een vals vluchtrelaas naar voren te schuiven, merkt verweerder op dat deze uitleg geenszins als een afdoende verschoning kan worden beschouwd voor haar tegenstrijdige verklaringen tussen de verschillende asiellanden. (naar analogie RvV, nr. 205 582 van 20 juni 2018).

Verweerder benadrukt dat er van een verzoeker om internationale bescherming niettemin redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over verzoekende partij haar aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). Verweerder volhardt in de motivering van de bestreden beslissing dat : [Voorts zijn uw verklaringen wat betreft uw asielrelaas in het kader van uw huidig verzoek grondig verschillend van de verklaringen die voor de Zweedse autoriteiten aflegde. Tijdens uw persoonlijk onderhoud voor de Zweedse autoriteiten verklaarde u dat uw moeder in een café naast een politiebureau werkte. Dit café had veel gasten die politieagenten waren. U werkte ook in dat café. Op een gegeven moment in 2015, toen u aan het werk was in het café, kwamen gewapende mannen – leden van Al Shabaab naar het café en openden zij het vuur richting de gasten in het café. Uw moeder stierf aan haar verwondingen en u raakte hierbij gewond aan uw been.

Dankzij uw stiefvader, die politieagent is, kon u in een ziekenhuis blijven waar u behandeld werd door dokters voor AMISOM. Uw biologische vader en uw stiefvader besloten dat u Somalië moest verlaten na uw behandeling.

U verklaarde bij terugkeer naar Somalië vervolging van Al Shabaab te vrezen doordat u als een sympathisant van de overheid zou worden beschouwd, als gevolg van uw ziekenhuisopname. ..] [In het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming verklaart u Al Shabaab te vrezen door de familieband met uw vader, die generaal bij de Somalische politie is]. [Bovendien houdt het weinig steek om valse verklaringen over uw familieleden af te leggen, zeker indien uw asielaanvraag afhangt van één ervan.] [Dat u dergelijke afwijkende verklaringen hebt afgelegd over uw identiteit, familie en uw asielproblemen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in Zweden ondergraaft in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van uw verzoek in België.] [Dat u de werkelijke elementen zou achterhouden ten voordele van een gelijkaardige vervalste claim doet nog verdere twijfels rijzen..]. Waar verzoekende partij voor de Belgische asielinstanties aldus een nieuwe versie van de feiten weergeeft en stelt informatie te hebben achtergehouden voor de Zweedse asielinstantie, op aanraden van derden, herstelt zij haar ongeloofwaardigheid niet (RvV, nr. 176 740 van 21 oktober 2016).

2.5.7 Verzoekende partij haar gekunstelde uitleg hoe het komt dat de documenten werden geadresseerd aan een zekere A. O. en niet aan haarzelf wordt louter postfactum aangevoerd nu verzoekende partij dit niet heeft opgeworpen toen zij daartoe de kans kreeg op het Commissariaat-generaal. Verweerder benadrukt dat de medewerkingsplicht die op verzoekende partij rust haar verplicht haar asielaanvraag zo volledig mogelijk en waarheidsgetrouw uiteen te zetten (naar analogie RvV, nr. 75 591 van 21 februari 2012; RvV, nr. 75 591 van 21 februari 2012).

2.5.8 Gelet op de vaststellingen van het leeftijdsonderzoek door de Dienst Voogdij van de FOD Justitie, moet worden benadrukt dat verzoekende partij bij haar aankomst in België wel degelijk een leeftijd van meerderjarigheid had bereikt. Overigens werd hem herhaaldelijk gewezen op het belang om de waarheid te vertellen. Waar verzoekende partij met het volharden in zijn geboortedatum van 31 mei 2001 in wezen de gehanteerde onderzoeksmethode bij het leeftijdsonderzoek bekritiseert, dient erop gewezen dat tegen de beslissing van de Dienst Voogdij een beroep kon worden ingediend bij de Raad van State. Verzoekende partij kan het resultaat van de medische testen niet betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aangezien dit niet de door de wet voorziene beroepsprocedure is. Tot bewijs van het tegendeel, bestaat dan ook het vermoeden dat uit de analyse blijkende schatting de werkelijke leeftijd van verzoekende partij betreft. Verzoekende partij bewijst in casu niet het tegendeel en toont bijgevolg niet aan dat hij op het ogenblik van de “vermeende” terroristische aanslag slechts 14 jaar oud was noch dat de resultaten van de Zweedse autoriteiten verschillen van de Belgische en toont hij verder niet aan een beroep te hebben ingediend tegen de beslissing van de dienst Voogdij, zodat die intussen definitief is geworden (naar analogie RvV, nr. 178 426 van 25 november 2016)

2.5.9 Waar verzoekende partij stelt dat hij een risicoprofiel heeft en dit alleen al op grond van het feit dat zij de zoon is van generaal A. B. G. wat volgens haar een voldoende reden is om te vrezen voor vervolging door Al-Shabaab-terroristen en zij vervolgens dient erkend te worden kan niet overtuigen. Een verwijzing naar of het zichzelf op algemene wijze toemeten van een risicoprofiel, volstaat, net als het verwijzen naar algemene informatie omtrent de algemene situatie van Al-Shabaab in Somalië, niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit risico op ernstige schade dient, net als het risicoprofiel, in concreto te worden aangetoond of aannemelijk gemaakt en verzoekende partij blijft hier, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar aanvraag, in gebreke (RvV, nr. 196 642 van 14 december 2017).

2.5.10 Waar verzoekende partij verwijst naar het medische attest van 2 juli 2020 - waarover reeds gemotiveerd in de bestreden beslissing - en stelt dat dit een begin van bewijs vormt dat zij het slachtoffer werd van een terroristische aanslag, dient te worden opgemerkt dat, hoewel aangenomen kan worden dat zulk attest rekening houdend met de individuele omstandigheden van de zaak en met de concrete, hierin opgenomen gegevens zou kunnen gelden als begin van bewijs, dergelijk attest op zich geenszins kan volstaan om de teloorgegangene geloofwaardigheid van een asielaanvraag te herstellen. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig aanvraag kracht bij te zetten. Een medisch attest vormt bovendien geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen (naar analogie RvV, nr. 190 422 van 4 augustus 2017).

Wat de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet betreft, wijst verweerder erop dat het weerlegbaar vermoeden vervat in genoemd artikel pas ontstaat wanneer de reeds ondergane vervolging of ernstige schade door de verzoekende partij afdoende is aangetoond conform de principes

vastgelegd in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, namelijk aan de hand van bewijsstukken of, bij gebrek hieraan, volgens de cumulatieve voorwaarden ter zake bepaald. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekende partij haar relaas, kan de schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig worden aangevoerd (RvV, nr. 217 613 van 27 februari 2019).

De verwijzing naar het arrest Singh (EHRM, 2 oktober 2012, Singh en A. v. België, n° 33210/11), is niet relevant nu dit een verificatieverzoek betrof, gericht aan UNHCR, van documenten betreffende de erkenning van een vluchtelingenstatuut. (naar analogie RvV, nr. 99 722 van 26 maart 2013).

2.5.11 Na verdere doorlezing van het verzoekschrift stelt verweerder vast dat verzoekende partij geen verdere dienstige argumenten aanvoert maar zich beperkt tot het herhalen van haar vluchtrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van post factum-verklaringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses. Zij laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die toelaten de geloofwaardigheid van de voorgehouden asielfeiten te herstellen. Verweerder benadrukt dat de motivering als geheel moet worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden, vaag- en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielaanvraag wordt ondermijnd (naar analogie RvV, nr. 214 461 van 20 december 2018).

2.6 Verweerder wijst erop dat naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016, beschikbaar op respectievelijk <https://www.refworld.org/docid/52d7fc5f4.html> en <https://www.refworld.org/docid/573de9fe4.html>, of <https://www.refworld.org>, in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 27 december 2020

beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20201227.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of -instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in verzoekers land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar verzoekende partij afkomstig is. Gezien verzoekende partij zijn verklaringen met betrekking tot zijn herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit

van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 27 december 2020) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al-shabaab blijft evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren in Mogadishu, dat voor hen een gewild doelwit is vanwege de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties. In Mogadishu gebruikt al-Shabaab, in tegenstelling tot in de rurale gebieden, dan ook eerder terreur en politiek geweld. Mogadishu wordt tijdens de verslagperiode getroffen door doelgerichte aanslagen tegen personen verbonden aan de overheid en tegen veiligheidspersoneel (meestal met vuurwapens of granaten) en in mindere mate door terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven. De meeste gewelddaden in de hoofdstad worden toegeschreven aan en/of opgeëist door al-Shabaab. Verschillende bronnen stellen vast dat al-Shabaab minder grootschalige, complexe aanvallen uitvoert en zich toelegt op het gebruik van geïmproviseerde explosieven. De door al-Shabaab geclaimde aanslagen viseren zowel overheidsgebouwen, overheidsfunctionarissen en veiligheidstroepen als restaurants en hotels populair bij regerings- en veiligheidspersoneel. Hierbij vallen soms burgerdoden. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld echter nog steeds als doelgericht. Al-Shabaab stelt zelf dat ze geen burgers viseren als doelwit, maar dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn, getroffen kunnen worden. De activiteiten van ISS (Islamitische Staat in Irak en de Levant in Somalië) zijn erg beperkt in de hoofdstad. ISS eist in 2020 wel enkele aanslagen op in Mogadishu, maar het is onduidelijk welke claims legitiem zijn. Naast gewelddaden door terreurgroepen zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor het geweld, zoals de Somalische veiligheidsdiensten, AMISOM en onbekende gewapende groepen. Er is ook sprake van gewelddadige clanconflicten en criminele incidenten die soms burgerdoden eisen. In vergelijking met de voorafgaande verslagperiode stijgt het geweld in de hoofdstad vanaf maart 2020 lichtjes tot mei 2020. Daarna beschrijft het een dalende lijn, de maand september uitgezonderd.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijnvechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De informatie die verzoekende partij aanhaalt in haar verzoekschrift, is niet van aard om aan te tonen dat de door de commissarisgeneraal aangebrachte informatie onjuist of achterhaald is. Integendeel, de informatie van verzoekende partij ligt in dezelfde lijn

als deze van het Commissariaat-generaal en is bovendien van minder recente datum (naar analogie RvV, nr. 214 923 van 9 januari 2019).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen heeft de Commissaris-generaal terecht beslist dat de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekende partij kan worden toegekend.

De bestreden beslissing wordt gedragen door in feite en in rechte aanvaardbare motieven en zijn afdoende gemotiveerd. Een schending van de motiveringsplicht kan niet worden vastgesteld.

De aangevoerde middelen zijn, voor zover ontvankelijk, niet gegrond."

De nota met opmerkingen bevat tevens een "kopie van inkomende post op het CGVS".

2.1.4. In een aanvullende nota van 1 april 2021, die tevens in origineel wordt neergelegd ter terechtzitting, brengt verzoeker volgende nieuwe documenten ter kennis:

- de werkbadge van CID van zijn vader (stuk 1);
- een recent administratief rapport van het bureau van de Somalische politiecommandant in Mogadishu (stuk 2);
- een kopie van de visa van zijn familieleden (stiefmoeder, halfbroers en -zussen) voor Turkije (stuk 3).

De aanvullende nota kan niet worden aangewend om het verzoekschrift aan te passen of uit te breiden, zodat de aanvullende nota, met uitzondering van de nieuwe stukken die werden voorgelegd, uit de debatten wordt geweerd (artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, laat niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. De commissaris-generaal volhardt in de motivering van de bestreden beslissing dat de verklaringen over de band van verzoeker met de generaal B.A.G. ongeloofwaardig bleken en dat de overige documenten ter staving van deze verwantschap deze ongeloofwaardigheid niet konden herstellen. Hij verwijst hiervoor in het bijzonder op verzoekers volkomen andere verklaringen over zijn vader in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming bij de Zweedse asielinstanties.

De Raad is echter overtuigd dat verder onderzoek zich opdringt naar deze familiale band en benadrukt dat bij het onderzoek het geheel van de voorgelegde elementen moet worden beoordeeld.

De commissaris-generaal wijst in de nota met opmerkingen naar het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die hem hebben doen besluiten verzoeker de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren. Dit betoog gaat evenwel voorbij aan een aantal bijkomende feitelijke gegevens die zich in het (administratief) dossier bevinden, waarop de Raad acht kan slaan en die het onmogelijk maken om te komen tot een bevestiging of een hervorming van de bestreden beslissing, zonder bijkomend onderzoek.

In de eerste plaats wordt in de nota met opmerkingen niet ingegaan op de kopie van het Turks toeristenvisum dat verzoeker voorlegt, waaruit blijkt dat generaal B.A.G. in 2019 naar Turkije is gereisd. Daarnaast blijkt verzoeker de kopieën van Turkse toeristenvisa te hebben van zijn familieleden. Het moet worden uitgeklaard hoe verzoeker dergelijke documenten bekomt, naast de overige stukken die verzoeker op dit moment heeft voorgelegd ter staving van zijn familieband met B.A.G. Verzoeker stelde dat zijn familieleden in Turkije verblijven uit veiligheidsoverwegingen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 7).

Wat verzoekers leeftijd betreft, merkt de Raad op dat in het dossier van de Zweedse procedure een meer genuanceerde afweging aan de basis lag van het standpunt dat verzoeker meerderjarig is en geboren is in 1999 (Landeninformatie, stuk 6, nr. 2, p. 22-24). Uit de beslissing van de Zweedse asielinstantie van 21 september 2017 blijkt immers dat de sociale diensten verzoeker als duidelijk minderjarig hebben

ingeschat, onder andere omdat hij nog een sterke fysieke groei doormaakte die zich niet meer stelt indien iemand meerderjarig is, terwijl uit het medisch leeftijdsonderzoek bleek dat verzoeker achttien jaar oud was of ouder. Zelfs als er thans wordt uitgegaan dat verzoeker geboren is in 1998, *in casu* wordt op basis van leeftijdsonderzoek vastgesteld dat verzoeker in 2019 minstens 21 jaar oud is, dan is het aannemelijk dat verzoeker in 2015, op het ogenblik dat hij vertrok uit Mogadishu minstens 17 jaar oud was. De vaststelling blijft overeind dat verzoeker tot op heden geen aannemelijke verklaringen aflegt over zijn leeftijd en dus over zijn identiteit, aangezien hij in Zweden verklaarde te zijn geboren op 14 april 2001 en thans nog steeds volhardt in een geboortedatum van 31 mei 2001. Het geboortecertificaat en de bevestiging van identiteit (Documenten, stuk 5, nrs. 2 en 3) werden uitgegeven op 15 september 2019 te Mogadishu, zodat deze niet op een rechtmatige manier door verzoeker zelf werden verkregen in Mogadishu. Verzoeker is zijn paspoort verloren in Kenia, terwijl dergelijk document een belangrijk element was om de identiteit van verzoeker te kunnen vaststellen (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 10; Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 24).

Gelet op de onbetrouwbaarheid van verzoekers verklaringen en Somalische documenten in het algemeen, gaat de Raad in de eerste plaats voort op de andere voorgelegde stukken, waar dit mogelijk is, om deze dan in het geheel van de voorliggende elementen en verklaringen te beoordelen.

Uit de beoordeling van de Zweedse instanties blijkt dat verzoekers Somalische nationaliteit en herkomst uit Mogadishu aannemelijk zijn. Ook in de huidige stand van het onderzoek kunnen deze worden aangenomen.

In Zweden werd verzoekers asielrelaas als geloofwaardig beschouwd, zodat dit een basis vormde voor een beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming. Verzoeker toonde in Zweden echter niet aan dat Al Shabaab hem persoonlijk viseerde. Ook de verzorging, na een aanslag, van zijn verwondingen in een ziekenhuis dat voornamelijk politie-agenten en overheidspersoneel behandelde, liet in Zweden niet toe vast te stellen dat verzoeker internationale bescherming behoeft. Het loutere feit dat verzoeker thans compleet andere verklaringen aflegt, kan mogelijks toch worden aanvaard, aangezien hij in het persoonlijk onderhoud heeft toegegeven dat hij heeft gelogen, in het bijzonder over zijn band met B.A.G., omdat hij ervan uitging dat zijn verzoek in Zweden dan zou worden afgewezen, aangezien hem werd voorgehouden dat Zweden zou oordelen dat verzoeker via zijn vader op bescherming kon rekenen in Mogadishu (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 10). Uit het persoonlijk onderhoud blijkt dat de door verzoeker afgelegde verklaringen over B.A.G. eerder gedetailleerd, coherent en samenhangend zijn, als rekening wordt gehouden met het feit dat verzoeker al sinds 2015 is vertrokken uit Mogadishu. Verzoeker herhaalde meermaals dat zijn asielrelaas in Zweden op tal van aspecten was verzonnen, omdat hem dit zo werd geadviseerd (*Ibid.*, p. 9-10). Hij gaf ook aan dat hij niets meer weet van de leugens die hij drie jaar geleden heeft verteld op advies van anderen (*Ibid.*, p. 10 en 13). Het is in deze fase van het onderzoek echter niet mogelijk om de ongeloofwaardigheid van verzoekers familieband met B.A.G. vast te stellen, gelet op de stukken die verzoeker op dit moment heeft voorgelegd ter staving van zijn familieband met B.A.G. en die verder onderzoek vereisen.

De bestreden beslissing erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Gelet op voorgaande meent de Raad dat verder onderzoek noodzakelijk is.

De Raad heeft niet de nodige onderzoeksbevoegdheid, zodat hij de essentiële elementen ontbreekt om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg wordt de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 22 december 2020 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP